

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8CoCsp/22/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1217218336
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vičková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1217218336.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vičkovej a členov senátu JUDr. Ondreja Krajča a JUDr. Moniky Holickej v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného: JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému: O. L., A.. XX.XX.XXXX, W. O. XXX/XX, W., zastúpenému: JUDr. Mariánom Ševčíkom, advokátom so sídlom v Bratislave, Nezábudková 22, o zaplatenie 2.049,10 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 16. januára 2020, č. k. 9Csp/125/2017-209, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1 330,16 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 1 330,16 € od 20.12.2014 do zaplatenia v mesačných splátkach po 15 € splatných vždy do posledného dňa v mesiaci, počnúc právoplatnosťou tohto rozhodnutia s tým, že nezaplatenie čo i len jednej splátky, má za následok zrochnosť celého dlhu, konanie v časti nároku na zaplatenie 6,60 € a 106,46 € s príslušenstvom zastavil, vo zvyšnej časti žalobu zamietol a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 29,82 %. Poukázal na to, že právny zástupca žalovaného na pojednávaní dňa 16.01.2020 pred súdom uznal žalovanú pohľadávku žalobcu čo do dôvodu a výšky 1 330,16 €. Uviedol, že žalovaný zobral žalobu späť v časti 6,60 € dňa 29.05.2018 a v časti 106,46 € dňa 22.05.2019 s prislúchajúcim úrokom. Žalovaný namietal nárok žalobcu v časti uloženej pokuty vo výške 605,88 €, čo je z každej splátky suma 5,94 € - celkový splátkový kalendár mal 102 splátok, t.j. ku každej splátke bola prirátaná pokuta vo výške 5,94 €. Čo sa týka zvyšnej časti uplatňovaného nároku: žaloba bola zobratá späť v sume 113,06 €, po odčítaní namietanej pokuty vo výške 605,88 €, t.j. nárok žalobcu vo výške 1 330,16 € uznáva a žiada, aby súd povolil žalovanému splácať dlžnú istinu v 15 € splátkach z dôvodu, že dlžník má veľmi zlý zdravotný stav, chodí 3krát do týždňa na dialýzu, má cukrovku. Sociálna poisťovňa v rozhodnom období, t.j. od roku 2014 po súčasnosť, kedy vznikol tento dlh, mal vykonávané zrážky vo výške cca 40 € zo svojho dôchodku vo výške cca 340 €, táto exekúcia bola vykonávaná neoprávnene, tunajší súd ju zastavil uznesením, avšak neoprávnene strhnuté peniaze mu doposiaľ vrátené neboli. Žalovaný má starobný dôchodok vo výške 340 €, vysoké náklady na doplatky liekov. Po právnej stránke posúdil vec podľa § 52 ods. 1, ods.2, ods.3, ods.4, § 53 ods. 1, ods.4, ods.5, ods., § 524, § 526, § 565, § 121 ods.3, § 517 Občianskeho zákonníka, podľa § 2 písm. h), § 9 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Konštatoval, že uzavretá zmluva o pôžičke je svojím obsahom zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z., musí byť preto podriadená režimu Zákona o spotrebiteľských úveroch; uzavretá úverová zmluva nie je vylúčená z pôsobnosti citovaného zákona, keďže veriteľ je právnickou osobou, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje spotrebiteľské úvery a odporca je spotrebiteľom - fyzickou osobou, ktorému bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako výkon zamestnania, povolania alebo

podnikania. Žalobca zobral žalobu späť v časti 6,60 € dňa 29.05.2018 a v časti 106,46 € dňa 22.05.2019 s prislúchajúcim úrokom a v tejto časti žiadal konanie zastaviť, preto konanie v tejto časti, z dôvodu účinného späťvzatia, podľa § 145 ods. 2 C.s.p. zastavil. Žalovaný nárok žalobu v časti 1 330,16 € s príslušenstvom uznal čo do dôvodu a výšky, preto v tejto časti vo veci rozhodol rozsudkom pre uznanie nároku a súčasne určil, že žalovaný môže vykonať toto peňažné plnenie v splátkach, v súlade s § 232 ods. 2,3 C.s.p., keď prihladol na mimoriadne nepriaznivú životnú situáciu žalovaného. Žalovaný v konaní namietal žalobcom uplatnenú zmluvnú pokutu v celkovej výške 605,88 €. Posúdil túto námietku ako oprávnenú. Predmetná zmluva o pôžičke č. 6176866 vykazuje znaky hromadného predloženia spotrebiteľovi zo strany veriteľa (dodávateľa), preto bolo potrebné právne podriaďiť hodnotenie tejto zmluvy aj ustanoveniam § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Z prehľadu splátok žalovaného vyplýva, že žalobca ku každej splátke úveru prirátal aj pokutu vo výške 5,94 €. Právnu úpravu spotrebiteľských zmlúv súd interpretuje ako systematicky špecifický okruh ustanovení o prejave vôle, vedúci k materiálnej ochrane spotrebiteľov pred podmienkami, ktoré zákon označuje ako neprijateľné, ak neboli individuálne dojednané, teda s ohľadom na pozornosť, čas a energiu, akú môže spotrebiteľ tomuto bežnému obstaraniu venovať. V tomto fakticky zákon uprednostňuje úpravu vzájomných zmluvných práv a povinností v hlavných ustanoveniach zmluvy a to určito, jasne, zrozumiteľne. Podľa zákonného demonštratívneho výpočtu neprijateľných zmluvných podmienok ide o podmienky nezriedka prakticky spojené so samotným prístupom spotrebiteľa k súdu, a preto musia byť súdom preskúmané automaticky, čo navyše znamená, že ich platnosť je súčasťou samotného "sporu o právo" aj bez ohľadu na vzdelanostné alebo sociálne postavenie spotrebiteľa. Právnym následkom tohto právneho preskúmania by mohlo byť nepriznanie časti plnenia ako neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorá by bola z toho dôvodu bola absolútne neplatná. Jedným z takýchto vedľajších dojednaní je aj zmluvná pokuta, ako sankcia za porušenie zmluvy spotrebiteľom. Takáto sankcia je síce spôsobená samotným spotrebiteľom, ale zmluvná pokuta ako jej následok v tomto prípade nie je v kontexte právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv bežne predvídateľný, zasahuje do majetkovej sféry spotrebiteľa a je dojednaná mimo predmetu zmluvy a jeho ceny. V tomto zmysle súd považuje dojednanú zmluvnú pokutu za príliš vysokú, príliš všeobecne dojednanú a navyiac i opakovane uplatniteľnú, a preto v tejto časti nárok v zmysle § 53 ods. 5 s prihladnutím na ods. 10 Obč. zák. zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 C.s.p.

2. Proti tomuto rozsudku, do výroku, ktorým bola žaloba vo zvyšnej časti zamietnutá, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý sa domáhal jeho zmeny tak, aby bolo jeho žalobe aj v tejto časti vyhovené, z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Argumentoval, že z podanej žaloby nevyplýva právna kvalifikácia jeho nároku na zaplatenie zvyšnej istiny ako zmluvnej pokuty, v priebehu konania uplatňovaný nárok ako zmluvnú pokutu nešpecifikoval, nárok na zmluvnú pokutu nebol predmetom konania a poukázal na čl. 4 žaloby. Predmetom žaloby je vrátenie zosplatenj istiny úveru tak ako bol v žalobe tento nárok aj špecifikovaný. Namietal arbitrárnosť napadnutého rozhodnutia ako i nepreskúmateľnosť.

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že súd prvej inštancie rozhodol správne, a preto navrhol jeho rozsudok potvrdiť.

4. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej (zamietajúcej) časti a v medziach uplatňovaných odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

5. V posudzovanej veci je zrejmé, že žalobca sa žalobou domáha; po jej čiastočnom späťvzatí; zaplatenia istiny 1 936,04 eur spolu s úrokom z omeškania, titulom nezaplatených splátok úveru po jeho zosplatení. Z bodu 4 žaloby opakovane vyplýva, že žalobca si v rámci žalovanej pohľadávky zaplatenie zmluvnej pokuty; vyčíslenej v prehľade splátok v sume 270,91 eur; neuplatňuje.

6. Súd prvej inštancie pochybil, keď v konaní neposudzoval opodstatnenosť žalobcom uplatňovaného peňažného nároku na základe v žalobe ním tvrdených rozhodujúcich skutočností, a nesprávne - nad rozsah predmetu konania, zisťoval, či má žalobca v rámci uplatňovanej istiny nárok aj na zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 605,88 spolu s úrokom z omeškania.

7. Žalobca sa v konaní nepochybne a jednoznačne dožadoval zaplata zostatku poskytnutej pôžičky, z rozhodujúcich skutkových okolností nevyplývalo, že by si uplatňoval priznanie zmluvnej pokuty. Súd prvej inštancie bol povinný v konaní sa zaoberať tým, či žalobcom uplatňovanému žalobnému nároku v sume 1 936,04 eur možno z dôvodov uvádzaných žalobcom v žalobe vyhovieť. Súd prvej inštancie tak prekročil rámec predmetu konania vymedzený žalobcom v žalobe jeho žalobným petítom a skutkovým odôvodnením žaloby a rozhodol o niečom, čo nebolo predmetom konania.

8. Takýmto svojvoľným postupom súd prvej inštancie porušil právo žalobcu na spravodlivý súdny proces (fair process), tým, že svoje rozhodnutie nečakane založil na iných - ako uplatňovaných, skutkových okolnostiach veci a tým aj na nesprávnom právnom posúdení, keď žalobca sa oprávnenne spoliehal, že bude rozhodnuté o jeho uplatňovanom nároku a rovnako legitímne očakával, že sa bude súd zaoberať jeho skutkovou a právnou argumentáciou k tomuto uplatňovanému nároku, ktorou dôvodil v konaní.

9. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p. a vec mu vrátil v tejto časti na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 391 ods. 1 C.s.p., v ktorom súd prvej inštancie; viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 C.s.p.); rozhodne o zostatku nároku žalobcu tak, že vecne posúdi jeho opodstatnenosť z hľadiska žalobcom v žalobe tvrdených rozhodujúcich skutočností a v novom rozhodnutí o veci rozhodne aj o náhrade trov (tohto) odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

10. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).